

συρρίζουσαι, οὔτε θορυβοῦσαι τὸ παράπαν· ἀλλ' ἐκ
 κρηστοῦ ἐγειρόμενάς τῆς θέσεώς τοῦ στρέφεται
 νῦν τὰ πόδες τῆς σκηνῆς. Ἡ ἐκδήλωσις αὐτῆ πα-
 ράγει ἄμισσον ἀποτέλεσμα ἢ αὐλαία καταπί-
 πται ἐν ἐπιπέδῳ ἀμυγδαλέῳ κρηστοῦ.

Ο ΔΡΑΜΑΤΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ

τῆς Πετροπόλεως. Ἐπισημαίνεται ὅτι ἡ
 Κατὰ τὴν ἐν Πετροπόλει διατριβὴν αὐτῶν ἔ-
 σάχης τῆς Περσίας, παρευρεθεῖς μετὰ τοῦ αὐ-
 τοκράτορος Ἀλεξάνδρου τοῦ Β' εἰς χορὸν δρα-
 ματικὸν (ballet) ἐν τῷ Μεγάλῳ Θεάτρῳ, ἠρώτη-
 σεν ἀφελῶς τὸν αυτοκράτορα, ἂν ἐκεῖ ἦτο τὸ
 σερράγιον τοῦ

Ὁ αὐτοκράτωρ ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν, ὅτι τὰ
 δυτικά ἔθνη ἀν ἐπιτρέπουσι εἰς τινα, καὶ ἂν
 πλῆθος μονάρχης ἂν εἶνε, γὰρ ἔχρ δι' ἑαυτὸν
 πλῆθος γυναικῶν ἐπροσπάθησε μάλιστα γὰρ
 κάμη καταληπτῶν εἰς τὸν Ἀσιανὸν δεσπότην,
 ὅτι καὶ ὄλαι αἰ ὠραιαὶ, ἄρχιστρίδες, αἰ ἀμιε-
 λώμεναι κατὰ τὴν στιγμήν ἐκείνην ἐπι-
 ξιότητι καὶ χάριτι, συνασπρῶντο δαπάνη τοῦ
 Κράτους πρὸς κοινὴν διασκέδασι τῶν τε λαοῦ
 καὶ τῆς αυτοκρατορικῆς οἰκογενείας.

Ἡ ῥωσικὴ κοινωνία ἀγαπᾷ μανιωδῶς τὸν
 χορὸν. Δις τῆς ἑβδομάδος δίδονται ἐν τῷ Με-
 γάλῳ Θεάτρῳ δραματικοὶ καὶ παντομιμικοὶ χο-
 ροί, διαρκῶντες ἀλλήληρον τὴν ἑσπέραν, καὶ
 ἐκτελούμενοι μετὰ πολυτελείας ἀντικρύστον. Ὁ
 πλοῦτος τῶν ἰσχυρογραφῶν, τῶν σελῶν καὶ
 λοιπῶν λεπτομερειῶν εἶνε τι ἀπερίγραπτον. Κα-
 σαθὰ ἄλλεται ἀφειδίως οἰκλήποτε δαπάνη, ἵκανὴ
 γὰρ συντελεσθῆ εἰς τὴν ἐκθάμβωσιν τοῦ βλέμα-
 τος καὶ εἰς τὴν πέρσιν τοῦ πνεύματος, καὶ πρὸς
 τὴν ἐν τοῖς χοροῖς τοῦται ἀναπτυσσομένην λαμ-
 ψίν καὶ μεγαλοπρέπειαν οὐδὲν ἄλλο ὑπάρχει ἐ-
 νάμιλλον παρὰ τὴν μοναδικὴν κορυφαία καὶ
 Καὶ ἀληθῶς ὁ δραματικὸς χορὸς τῆς Πετρο-
 πόλεως εἶνε ἀπρωῶτος τοῦ κόσμου. Ἀλλὰ τὸ εἶ-
 δος τοῦ θεάματος τοῦτου, ὅπου παρέχει τὰς
 πλεον ὑπερλέπτους τῶν ἀπολαύσεων, εἶνε ἀδύ-
 νατον διὰ κύβορνήσεις οἰκονόμου, ἢ δὲ θεατρικῆ
 Σχολῆ τῆς Πετροπόλεως καταναλίσκεται ποσὰ ἀ-
 μύθηται ἕως ἄκριτοφα καὶ νοσηλ ἂν ἢ νοσηλ
 ἄρκει νὰ εἴπωμεν, ὅτι πρὸς παράστασι ἐγὼς
 μόνου δραματικοῦ χοροῦ «τῆς θυγατρὸς τοῦ φα-
 ραῶ» ἐδαπανήθησαν ὑπὲρ τὸ ἐν ἑκατομμύριον
 φράγκων. Εἰς τὴν τελευταίαν πράξιν ὑπᾶρχον
 ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὀκτακόσια ὄλαι χορευτρίαι.
 Ὅλα τὰ κοράσια ἀπὸ τῆς ἑξαετοῦς μέχρι τῆς
 ὀκταετοῦς ἡλικίας ἀποδέχεται ἢ διοικισίς τῶν
 θεάτρων, ἀρκει γὰρ εἶνε ὁπωσοῦν ὠραία, συντη-
 ροῦνται δὲ δαπάναις τοῦ Κράτους μέχρι τῆς ἡ-
 λικίας δεκάεπτα ἐτῶν, ὁ μετὰ δὲ ταῦτα ἀναλό-
 γως αἰεθελότητος καὶ ἐκάνότητος αὐτῶν ἀ-
 ναλωμδάνουσι διάφορα πρόσωπα μᾶλλον ἢ ἕτ-

τον ἀποδατῶθῃ κατατάσσονται ἀπλῶς εἰς τὴν
 φάλαγγα τῶν λοιπῶν νεανίδων, τῶν μὴ ἀπὸ
 αὐτοκράτοριδων, ὅτι ἐπὶ δεκάετην ἄρκει
 εἰς τὴν θεατρικὴν σχολὴν εἶνε δεκτὰ καὶ μετ-
 ράκια, εἰ καὶ ὑπολύτων κορασίων εὐαριθμῶ-
 τερακὺς ἡμικροῦτε νοτιοτ νοτιοταυ κρηστο
 ροχῆτ κοσῆθου ἕως ἄρκει ἂν ἐπινοηθῶν ἰο
 ἂν νεανίαι

ΑΙ ΑΝΩΝΥΜΟΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ἐν διδακτικώτατον μαθήμα δακ τοῦ
 χαλκεῦτασ ἀνωμένων ἐπιστολῶν, οἵτινες κο-
 χνάκις δυστυχῶς μένουσι, ὁλωσ ἀτιμωρηταί
 Παλλικὸν τε πλημμελειοδικεῖον ἐξέδωκεν ἐ-
 σγᾶτως ἀπόφασιν ἄκρας μὲν αὐσ ἠρώτητος, ἀλλ'
 ἐπιδοκιμασθεῖσαν ὑπὸ σύμπαντος τοῦ κόσμου,
 ἥτις θέλει συνετίη μεγάλης τοῦσ ἀθλίους ἐκεῖ-
 νους, οἵτινες οὐδαμῶς διατάξουσι γὰ διασπεί-
 ρουσιν ἀπανταγοσε διὰ ἀνωμένων ἐπιστολῶν τὴν
 ἕβρον καὶ τὴν συκοφαντίαν. Ἐπισημαίνεται ὅτι
 Ἐρνεστός τις Χρ. κατῆγορηταίς ὅτι διὰ
 τοῦ μέσου τοῦτου τῶν ἀνωμένων ἐπιστολῶν διε-
 πάρασε τὴν ἴσυχίαν διαφορῶν οἰκογενειῶν, καὶ
 ἐξύβορσε γυναικας, ὧν ἡ θέσις καὶ ἡ ἄκρα τῆ
 μίότης διέψευδον ὑπαινιγμοῦς δυσφήμοῦς, ὅτι
 μόνον ἢ ποταπότης καὶ ἡ μαχθηρία ἡτοσ δυνα-
 τὸν γὰ προκαλέσωσιν, ἐκπρῶχθη ὑπὸ τοῦ πλημ-
 μελειοδικεῖου ἔνοχος τοῦ ἀποδιδόμενου αὐτοῦ
 πλημμελήματος, καὶ κατεδικάσθη εἰς ὁ ἐτῶν
 φυλάκισιν, εἰς 1000 φράγκων πρόσμιον, καὶ εἰς
 δεκαετῆ ἀπώλειαν τῶν πολιτικῶν τοῦ δικαιο-
 μάτων.

ΕΞΗΚΟΝΤΑ ΩΡΑΣ

Ὁ πλοίαρχος Βεππ, ὁ φήμην ἐκπατητὸν ἀπ-
 κτήσας, ἀφότος διέβη κολυμβῶν τὸν πορθμὸν
 τῆς Μάχης, κατώρθωσεν ἐσχάτως, καὶ ἄλλα νέον,
 ἐτι μείζον κατόρθωμα. Ἀρχομένου τοῦ μηνὸς
 Μαρτίου τοῦ ἐνεσῶτος ἐτους, τὴν δεκάτην πρωῆ-
 νην ὦραν τῆς Δευτέρας κατῆλθεν ἐντὸς ἐνὸς
 κάδου τοῦ ἐν Δονδίῳ ἰχθυοτροφείου, καὶ ἐξῆλ-
 θεν ἐκεῖθεν τὴν δεκάτην καὶ ἡμίσειαν ἐσπερινὴν
 ὦραν τῆς Τετάρτης. Συνέβη δὲ τοῦτο ἐνώπιον
 πλῆθος θεατῶν ἀπειραριθμῶν.
 Οἱ τῆς δεκάτης Μαρτίου εἰς τὸ ἰχθυοτροφεῖον
 εἰσελθόντες θεαταὶ ἦσαν ὄχι ὀλιγώτεροι τῶν
 δεκακισχιλίων.
 Ὁ πλοίαρχος Βεππ, εἶνε ὁ κατῆλθεν ὁ
 πλοίαρχος, ἔχει 12 ἕως 13 μέτρων μήκος καὶ 7
 πλάτος, τὸ βάθος δὲ τοῦ ὕδατος εἶνε 2 μέτρων.
 Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐφημερίδων ἐνήργουν ὡς
 αἰρετοκρίται. Ὁ πλοίαρχος εἶχε τὸ ἴδικαίωμα
 νὰ ἐξέλθῃ τοῦ ὕδατος ἀπαξ τοῦ ἡμερονηκτίου
 καὶ νὰ διχτηφῇ ἐκτὸς αὐτοῦ ἡμίσειαν ὦραν.
 Χρῆσιν ὁμως τοῦ δικαιομάτου τοῦτου ἔλαμβεν
 τὸ ὕδρον ἀφοῦ διέτριψεν ἐκτὸς αὐτοῦ εἴκοσι μὲ-
 νον λεπτά. Καθ' ὅλον δὲ τὸ χρονικὸν διάστημα

τοῦ πειράματος τοῦτου ὁ πλοίαρχος εἶχεν ἀνίστα, καὶ ὁ ἐπαγρυπνῶν ἰατρός οὐδέποτε ἔλαβεν ἀφορμὴν νὰ παρέμβῃ. Κατὰ τὴν ἐν τῷ ὕδατι διαμονὴν αὐτοῦ ὁ πλοίαρχος Βέππ ἐτέφετο μὲ τεμάχια λεπτολοπημένα κράτος, μὲ αὐτὰ βράστα, μὲ ζωὸν, τεῖ καὶ καφέν. Ἀπέβαλε δὲ τὸ πρόσωπον τοῦ ἀμφιβίου κατὰ τὴν 10 ἐσπερινὴν ὥραν τῆς 10 Μαρτίου, ἐν ἀκρᾷ ὑγείᾳ, ἐπεφυλλομένους μαγιωδῶς τοῦ παρισταμένου ἀπειραρίθμου πλῆθους. Κυρία Σ*

Νοσηροσύνη καὶ ἀγαθότης. ΚΥΡΙΑ Σ*

ΤΩΝ ΠΙΤΗΝΩΝ

Νέος τις σπουδαστής, μελλὼν νὰ δώσῃ ἐξετάσεις εἰς μάθημα, οὕτινος ἡ δυσκολία προήχεται ἐξ ἀντικειμένου καθαρῶς μνημιαίου, ἀέγνω καὶ ἐπανεγνω τὸ βιβλίον οὕτως, ὥς ἐπαθε φλόγωσιν τῶν ὀφθαλμῶν. Νὰ ἐξακολουθήσῃ πλέον ἢ τὸ ἀδύνατον, καὶ ὅμως ἐκ τουτοῦ τοῦ ζητήματος ἐξήρτητο τὸ μέλλον του.

Εἰς μάτῃν διήρογετο κατὰ μήκος καὶ κατὰ πλάτος τὸ δωματίον του, δοκιμάζων ἢ ἀπομνημονεύσῃ τὸ μάθημά του (εἶχε δὲ τὴν ἐξιν γὰ μελετᾷ γεγωνυία τῆ φωνῆ), ἐντελῶς καλὰ δὲν κατώρθωνε γὰ τὸ μάθη. Ἀπελπὶς λοιπὸν ἐρρίφθη εἰς τὸ ἀνάκλιτρόν του.

Αἰφνης ἀπὸ τὸ πέταυρον, ὅπου ἴστατο ψιταχὸς τις, ὁ μόνος του σύντροφος, ἀκούεται φωνῆ, ἥτις ἀρχίζει καὶ λέγει ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους ὅλον τὸ μάθημα χωρὶς ἐν λάθος, καὶ χωρὶς ἓνα δισταγμόν. Τὸ ἀξιόλογον ζῶον, ὡς ἐάν σπησθάνῃ τὴν σπουδαιότητα τῆς ἀποστολῆς του, ἔκαμεν ὅ,τι καὶ ὁ σπουδαστής ἐπὶ 15 κατὰ σειράν ἡμέρας. Ὁ σπουδαστής ἐδῶκε λαμπρὰς ἐξετάσεις.

ΒΑΦΗ ΤΩΝ ΟΦΘΑΛΜΩΝ

Πότε λοιπὸν θὰ παύσῃ ἡ πρόσδος αὕτη τῆς τέχνης τοῦ κάλλους; Ἐχομεν μέχρι τοῦδε χρώμα κατὰ βούλησιν, κόμην κατ' ἀρέσκειαν, ὀδόντας κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν μας. Ἀπὸ τοῦδε δυνάμεθα νὰ παρατείνωμεν ἐπ' ἀπειρον καὶ τὴν νεότητα. Ἰδοὺ σήμερον ἀνακάλυψις ὑπερβαίνουσα πᾶν ὅ,τι εἶδομεν μέχρι τοῦδε. Ἐπιστήμων τις Γερμανὸς εἶσε τὸ μέσον νὰ βάρπηθῃ ὅπως θέλει τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ζῶων καὶ ἰδίως τῶν ἀνθρώπων. Εἰς ἀπόδειξιν δὲ τῆς βεβαιότητος ὧν ἐπαγγέλλεται, καὶ τῆς ἀθωότητος τῶν μέσων του, συμπεριέβη μεθ' ἑαυτοῦ μίαν γαλῆν, ἓνα χύμα, ἓνα πίθηκον καὶ ἐν ζεύγῳ μαύρου, οἷτινες ἐχρησιμούεσαν εἰς τὰ πειράματά του, καὶ φέρουσιν ἐφ' ἑαυτῶν ἀναμφισβητήτα τὰ μαρτύρια τῆς τέχνης του. Τοῦ μὲν πίθηκου ἡ ἴρις εἶνε κιτρινή ὡς τὸ χρώμιον, ἡ τῆς γαλῆς ἐρυθρὰ χυροσηληνὴ, καὶ ἡ τοῦ κύνος ῥοδόχρους.

Ἄλλὰ τὰ πλέον ἀξιόσημώτα δείγματα τῆς

ἀληθῶς ὑπερφυοῦς ταύτης τέχνης εἶνε ὁ μαύρος καὶ ἡ μαύρη.

Ἀμφότεροι οὗτοι φέρουσιν ὀφθαλμοὺς ἀπὸ λυτῶς ἀσυναρμόστους. Καὶ ὁ μὲν ἄρην φέρει τὸν ἕτερον ὀφθαλμὸν μέλανα ὡς ὁ ἔβενος, τὸν δ' ἕτερον κυανόχρουν ὡς ὁ οὐρανός. Ἡ δὲ μαύρη, ὅταν θέλουσα νὰ ὑπερβῇ τὴν περιφρημον ἡρώεδα τοῦ Βαλζάκ, τὴν χρυσοφθαλμον κόρη, ἔχει τὸν μὲν δεξιὸν ὀφθαλμὸν ἀγυροειδῆ, τὸν δ' ἀριστερὸν ἀκτινοβολοῦντὰ λάμψιν ὁλῶς χρυσοειδῆ.

Ὁ Γερμανὸς ἰατρός, ὅστις ἔκαμε τὴν ἀνακάλυψιν ταύτην, βεβαιοῖ, ὅτι τὰ φαινόμενα ταῦτα εἶνε τὰ πειραματικὰ ἀποτελέσματα τοῦ ὅ,τι αὐτὸς ἀποκαλεῖ **ὀπτικὴν μεταλλαγὴν**.

Γινῶμαι καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς

ΔΕ-ΛΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μετάρρασις Γ. Ζωχιού.]

458.

Αἰ περὶ τοῦ ἀνθρώπου κρίσεις τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ πλησιάζουσι, πρὸς τὴν ἀλήθειαν πλείυτερον, ἢ αἰ ὑπὲρ ἑαυτοῦ κρίσεις αὐτοῦ τοῦ ἰδίου.

459.

Πολλὰ φάρμακα θεραπεύουσι τὴν ἐκ τοῦ ἔρωτος ἀσθένειαν, αὐδὲν ἄμως εἶναι ἀνεπισηφάλης.

460.

Πάντως ἀγνοοῦμεν τὸ τί τὰ ἡμέτερα πάθη ἀναγκάζουσιν ἡμᾶς νὰ πράξωμεν.

461.

Τὸ γῆρας εἶδος εἶναι τυράννου, ἀπαγορευόντος ὅλας τὰς ἡδονὰς τῆς νεότητος, ἐπὶ πρὶν ἢ θανάτου.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ Βολταίρος εἶπε ποτε πρὸς τὸν Ἰωσήφ Βερνέ: «Σεῖς, κύριε Βερνέ, θὰ μεταβῆτε εἰς τὴν ἀθανασίαν! Ἐχετε τὰ σταθερώτερα χρώματα.»

— Τὰ χρώματά μου δὲν ἔχουν καμμίαν σύγκρισιν μὲ τὴν μελάνην σας, ἀπεκρίθη μετριοφρόνως ὁ διάσημος καλλιτέχνης.

**

Ἐμπροσθεν τοῦ φωτογραφείου τοῦ κ. Μωραίου:

— Ἄ! νὰ ἡ φωτογραφία τοῦ βουλευτοῦ*

— Τί ὁμοίότης! Νομίζεις ὅτι θὰ μιλήσῃ.

— Φευγεῖ, φίλε μου!

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Ὁ πρὸ μικροῦ ἀποδιώσας Γάλλος συγγραφεὺς Μιρεκούρ ἐδημοσίευσέ ποτε ἐν τινι φιλολογικῇ ἐφημερίδι βιαιότατον ἄρθρον κατ' Ἀλεξάνδρου Δυμᾶ, τοῦ πατρὸς, οὗ τινος ὁ υἱὸς ἀγανακτήσας ἐξεῖλεν ἀμέσως τοὺς μάρτυράς του πρὸς τὸν σατυρογράφον, διὰ νὰ τὸν ζητήσῃ λόγον.

— Ἐρχεσθε ἀπὸ μέρους τοῦ κ. Δυμᾶ, υἱοῦ; ἠρώτησεν ὁ Μιρεκούρ.

Κρούει τὸν κώδωνα, καὶ πρὸς τὴν προσελθούσαν ὑπὴρέτριαν λέγει: